

Hymyhuulet

Persoonan Perusopinnot

Sataman Illan opetus 2.10.2021

Arto Malmberg

Viime kevään ratkaisukeskeisen sielunhoidon kurssilta jäi mieleen seuraavia asioita.

Kun keskityt vahvuuksiisi suorituskypysi nousee 36%.

Vahvuuksiin keksittyminen vahvistaa myös niitä osa-alueita jotka ovat heikkoja.

Heikkouden kehittämiseen menee noin 10 000h joka tarkoittaisi 6-7 h/ joka päivä 4 vuoden ajan.

Tätä taustaa vasten seurakuntaelämässäkin on enemmän kuin viisasta, että jokainen toimii omalla vahvuusalueellaan.

Toimiakseen omilla vahvuuksillaan on ne tunnistettava.

Jotta voi tunnistaa on omat vahvuutensa, on hyväksyttävä itsensä ja erityisyytensä.

Jäsennys

1. ”Ajatusseula”
2. Käytä talentejasi
3. Tunnista vahvuutesi

1. ”Ajatusseula”

Elämmekö muita katsellen ja haikaillen niiden ominaisuuksien perään joita toisilla on?

Oletko koskaan ajatellut.

Kyllähän minä sitten tekisin, jos minulla olisi nuo samat kyvyt ja lahjat.

En tiedä mitä ajattelet minun kyvyistä tai lahjoista, mutta itse olen usein ajatellut seuraavaa.

”Kyllä Jumala noille muille antaa lahjojaan, mutta ei minulle.

Kyllähän minunkin olisi helppo palvella jos minulla olisi tuo kyky.”

Edellä kuvaamani ajattelu on valheellista ja synnillistä.

Se on syntiä josta minun on ollut ja on tuon tuostakin tehtävä parannusta.

Se on ajattelua, jonka olen omaksunut itselleni siitä kasvuympäristöstä, jossa olen elänyt.

'Sitten vielä, veljet, kaikki mikä on totta, mikä kunnioitettavaa ja oikeaa, mikä puhdasta, rakastettavaa ja hyvältä kuulostavaa, jos on jokin hyve ja jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa. '

Filippiläisille 4:8

Ajatteluohjeemme, nimittäisin sitä ”ajatusseulaksi” on kerrottu tuossa Raamatun jakeessa.

Se mitä ajattelemme itsestämme ja millä ajatuksilla ruokimme mieltämme, on läpäistävä tuo ajatusseula.

Kun Jumala loi ihmisen, mitä hän totesi?

”Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä oli tehnyt, ja näki, että se oli erittäin hyvää.”

1. Moos 31a

On totta että synti pyrkii edelleen turmelemaan ja hallitsemaan meitä.

Sen orjuuttava valta on kuitenkin jo murrettu niissä, jotka turvaavat Jeesukseen Kristukseen syntiensä sovittajana.

Meidän tulee siis ruokkia ajatuksillamme siitä mikä on totta.

(”Totisesti, totisesti minä sanon teille: jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja. 35 Orja ei pysy talossa iäti, mutta poika pysyy. 36 Jos siis Poika vapauttaa teidät, te olette todella vapaita. Joh 8:34-35)

Luotu tehtävään

Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa niitä hyviä töitä varten, jotka Jumala on ennalta valmistanut, vaeltaaksemme niissä.

Ef 2:10

Meidät ihmiset on luotu hyviä töitä varten.

Jumala on luonut meihin ne avut ja kyvyt joita tarvitsemme Hänen tahtonsa tekemiseen.

Kuinka usein olenkaan vähätellyt itseäni ja lahjojani, siis niitä lahjoja jotka Jumala on minulle antanut. Vähätellessä lahjojani, olen vähätellyt luojaani.

Moni meistä löytää itsensä tästä.

Mitäs jos seuraavan kerran kun meinaan alkaa vähättelemaan itseäni, kiitänkin Jumalaa niistä lahjoista ja avuista, joita hän on minulle antanut.

' Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, valojen Isältä, jonka luona ei ole muutosta eikä varjoakaan vaihtelusta. '

Jaakob 1:17

Ne lahjat, kyvyt, taidot mitä minulla/meillä on, ne ovat Jumalan meille lahjoittamia.

Elämä on Jumalan lahja meille.
Jokaisen tehtävä ja paikka on ainutlaatuinen.

Tietyissä mielessä paikkamme Kristus ruumiissa korvaamaton

Korvaamaton

12:14 Sillä eihän ruumiskaan ole yksi jäsen, vaan niitä on siinä monta.

12:15 Jos jalka sanoisi: "Koska en ole käsi, en kuulu ruumiiseen", niin ei se silti olisi ruumiiseen kuulumaton.

12:16 Ja jos korva sanoisi: "Koska en ole silmä, en kuulu ruumiiseen", niin ei se silti olisi ruumiiseen kuulumaton.

12:17 Jos koko ruumis olisi silmänä, missä sitten olisi kuulo? Jos taas kokonaan kuulona, missä silloin haisti?

12:18 Mutta nyt Jumala on asettanut jäsenet, itsekunkin niistä, ruumiiseen, niinkuin hän on tahtonut.

1. Kor 12

Minulla ei ole sinun lahjojasi ja sinulla ei ole minun lahjojani.

Yhdessä seurakuntana, uskovien yhteisönä olemme enemmän kuin osiemme summa.

Jumala haluaa käyttää meitä suunnittelemassaan tehtävässä ja sillä paikalla mihin on meidät valmistanut ja valmistaa.

Toisiin vertaaminen on aivan turhaa.

6 Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala on antanut kasvun.

7 Niin ei siis istuttaja ole mitään, eikä kastelijakaan, vaan Jumala, joka kasvun antaa.

10 Sen Jumalan armon mukaan, joka on minulle annettu, minä olen taitavan rakentajan tavoin pannut perustuksen, ja toinen sille rakentaa, mutta katsokoon kukin, kuinka hän sille rakentaa.

1 Kor. 3

Paavalilla ja Apolloksella oli omat tehtävänsä ja paikkansa Jumalan valtakunnan työssä.

Kaiken keskiössä oli Jumalan vaikuttama armo, josta nuo palvelutehtävät kumpusivat.

Paavalin kirjoituksesta ei jää epäselväksi että hän ja Apollos toimivat Jumalalta saamansa armon ja armoituksen mukaan.

Sovellus:

Jumala on antanut ja antaa meille armoansa.

Hän jakaa palvelutehtäviä niinkuin hän haluaa.

Jumalan valtakunnan eteneminen on riippuvaisia Hänen tahdostaan ja suunnitelmastaan.

Jokaiselle meille on myös oma paikkamme Kristuksen ruumiissa, Hänen seurakuntansa jäsenenä.

Jokaisen tehtävä on myös arvokas ja tärkeä. Siksi vertailu on turhaa.
Tietyissä mielessä olemme korvaamattomia ja Jumala haluaa meidät työtoverikseen.
Jos menetämme näkömme menetämme osan toimintakyvystämme.
Kuitenkin muut aistit kompensoivat näön menettämistä.
Kristuksen ruumiissakin jokainen jäsen on tässä mielessä korvaamaton.

Käytetään niitä lahjoja joita meillä on...
Keskusteltavaksi:

Millaisia ajatuksia viljelet itsestäsi?

Tunnistatko itsessäsi tai muissa omien lahjojen vähättelyä?

Mitä mieltä olet ajatusseulan käytöstä?

'Sitten vielä, veljet, kaikki mikä on totta, mikä kunnioitettavaa ja oikeaa, mikä puhdasta, rakastettavaa ja hyvältä kuulostavaa, jos on jokin hyve ja jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa.'

2. Käytä talentejasi

Mieleeni tulee Jeesuksen leiviskä vertaus.

Jeesus esitti tuon vertauksen siinä yhteydessä kun hän puhui valvomisesta.

Hän oli puhunut viisaista ja tyhmistä neitsyistä ja niin opettanut valvomisen tärkeydestä.

Leiviskä vertaus on osa tuota samaa opetusta.

Vertaus löytyy Matteuksen evankeliumin 25:stä luvusta alkaen jakeesta 14.

Kerron osan vertauksesta, luulen että useimmille meistä se on entuudestaan tuttu.

25:14 Sillä tapahtuu, niinkuin tapahtui, kun mies matkusti muille maille: hän kutsui palvelijansa ja uskoi heille omaisuutensa;

25:15 yhdelle hän antoi viisi leiviskää, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykynsä mukaan, ja lähti muille maille.

25:16 Se, joka oli saanut viisi leiviskää, meni kohta ja asioitsi niillä ja voitti toiset viisi leiviskää.

25:17 Samoin kaksi leiviskää saanut voitti toiset kaksi.

25:18 Mutta yhden leiviskän saanut meni pois ja kaivoi kuopan maahan ja kätki siihen herransa rahan.

Matt 25

UT:ssa leiviskä on talentin painoinen, siis 21.25-53.12 kg.

Talenti vastasi 6000 päivän palkaa.

Suomen palkkatasoon suhteutettuna...

Ensimmäinen palvelija sai n. 3,5 milj€

Toinen sai n. 1,4 milj €

Kolmas ”vain” 700 000€ tai siis niin voisi luulla, ainakin palvelijan asenteesta.

Isäntä uskoi palvelijoilleen heidän kykyjensä mukaan omaisuuttaan.
Jokainen sai sen verran kun oli kykyjä.

Kaksi ensimmäistä asioivat saamallaan omaisuudella ja tuplasivat sen.
Kolmas meni ja kätki ”herransa rahan”.

Jeesus korosti tällä vertauksella - valvomista.

Valvominen liittyi siihen miten palvelijat käyttivät saamaansa omaisuutta eli asioivat sillä.

Kaksi ensimmäistä palvelijaa omistivat isännältä saamansa omaisuuden, heillä oli omistajuus isännältään saamiinsa lahjoihin.

Kolmas palvelija ei koskaan omistanut itselleen saamaansa lahjaa, se käy ilmi isännän ja palvelijan välisestä keskustelusta.

Kysymys oli valtavasta omaisuudesta, omaisuudesta jollaista kenelläkään palvelijalla ei itsellään luonnostaan ollut.

Sovellus:

Meille kristityille on uskottu taivaallinen omaisuus, sellainen jota meillä itsellämme ei luonnostaan ole.

Tuo omaisuus meille on lahjoitettu Jeesuksessa Kristuksessa.

On tärkeää että omistamme itsellemme kaiken, sen mitä meille on Jeesuksessa lahjoitettu.

Kolmannen palvelijan näkemys isännästä oli kylmä, kova ja vaativa.

Ilman Kristusta, henkilökohtaista suhdetta ihminen näkee Jumalan samoin kuin palvelija isäntänsä, ankarana ja kovana. Isäntänä joka vaatii täydellisyyttä, sellaista johon ei kukaan pysty.

Vertauksen lopuksi isäntä palaa ja ryhtyy tilintekoon palvelijoidensa kanssa.

Isännän omaisuudella asioinneet ja sen tuplanneet palvelijat saavat palkkionsa.

Kun taas palvelija, joka ei välittänyt tehdä mitään mittavalla omaisuudella menettää kaiken ja joutuu isäntänsä hylkäämäksi.

Palvelijalle kävi uskonsa mukaisesti. Palvelija ajatteli isäntänsä olevan paha ja kova ja niin hän myös joutui kokemaan tuon kovuuden.

Sovellus:

Palvelijat jotka omistivat omaisuuden itselleen, laittoivat sen myös käyttöön.

Pelastus on ehdottomasti suurin talentti joka meidän tulee omistaa itsellemme.

Iankaikkisen elämän vastaanottaminen, sen todeksi eläminen antaa oikean perustan omien vahvuuksien löytämiseen ja niillä asioimiseen.

Myös omat vahvuutemme on talenteja, joita meitä on kutsuttu käyttämään. Vahvuuksiamme ja talentejamme hyödyntäen Jumala jakaa valtakuntansa aarteita muillekin kauttamme.

Keskusteltavaksi...

Onko minulla omistajuus Jumalan antamaan talenttiin, taivaallisiin aarteisiin, jotka on lahjoitettu minulle hänen poikansa sovitustyön perusteella?

Mitkä ”syyt” omalla kohdallani vaikeuttavat Jumalan valtakunnan aarteiden omistamista (armolahjat, lupaus huolenpidosta, pelottomuus)?

Millä tavoin suhtaudun niihin lahjoihin, jotka Jumala on antanut minulle syntymässä?

Millä tavoin käytän tai voisin käyttää niitä lahjoja joita olen saanut?

3. Tunnista lahjasi ja käytä niitä.

Tässä osiossa heitän ajatuksia siitä miten lahjansa voisi tunnistaa.

On olemassa monenmoisia testejä.

On olemassa myös ns. armolahjatesteä.

Jos oikein muistan niin meidänkin seurakunnassa on joskus näitä testejä täytelty.

Yksi Raamatun jae jonka nostan tähän löytyy Korinttilaiskirjeestä.

'Kuka asettaa sinut etusijalle? Ja mitä sinulla on, mitä et ole saanut lahjaksi? Mutta jos olet saanut sen, miksi kerskailet, ikään kuin et olisikaan saanut sitä lahjaksi? '

1. Korinttilaisille 4:7

Tämä jae puhuu siitä ettemme alkaisi kerskumaan siitä mitä lahjoja meillä on.

Toisaalta se puhuu myös siitä, että kyvyt mitkä meillä on, on lahjaksi saatua.

Koska uskomme että olemme Jumalan tahdosta syntyneitä, on meillä juuri ns. ”oikeat lahjat” käytössämme.

Koska meillä on annettu oikeat lahjat, on loogista ajatella että meille on käyttöä lahjojemme mukaisissa tehtävissä.

Miten sinun mielestäsi omat lahjansa voi tunnistaa?

Miten voisi tunnistaa omia lahjojaan?

Kutitus & mielenkiinto. Mitkä asiat ja tekeminen minua kiinnostaa, millaisia haaveita sinulla on?

Kyvyt ja taidot jotka itse havaitsee. On mahdollista ettei tunnista lahjojaan, silloin kaverit tulee avuksi.

Kyvyt ja taidot jotka toiset havaitsee.

Lahjoista on hyvä myös keskustella siinäkin mielessä, että näkeekö toiset asiat samoin kuin itse näen.

Joskus voi olla esimerkiksi tilanne että asianomainen kokee olevansa erinomainen laulaja, mutta toisten korvaan laulu kuulostaakin epävireiseltä.

Yhtenä mittarina käyttäisin myös hedelmää.

Hedelmästä puu tunnetaan.

On hyvä kysyä itseltään: ”Millaista hedelmää tekemiseni tuottaa?”

Voi olla että lahjavarustuksesi kautta Jumala käyttää sinua erityisissä paikoissa ja tehtävissä.

Ajattelen että yksi haaste lahjojemme käyttämiselle meillä kristityillä on siinä, että näemme herkästi kapealaisesti hengellisen palvelutehtävämme.

Hengellistä palvelutyötä ei ole vain se, mitä teemme seurakunnan tilaisuuksien toteutumisen mahdollistamiseksi. Sitäkin työtä tarvitaan.

Seurakuntayhteisö ei ole vain sisältä lämmin samoin uskovien yhteisö, vaan se on paikka jossa tankkaamme ja varustaudumme elääksemme uskoamme arjessa todeksi.

Autokin viedää huoltoon tai huoltoasemalle tankattavaksi sitä varten, että se pysyy käyttökelpoisena.

Seurakunta on uskovan huolto- ja tankkauspaikka, suurin osa palvelutyöstämme tehdään seurakunnan toiminnan ulkopuolella - maailmassa, erilaisissa maailmoissa.

Jeesuksen rukous Joh 17 on aivan huikea, kannattaa lukea se kokonaan, otan siitä tähän kohtaan vain lyhyen pätkän.

15 En minä rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että sinä varjelisit heidät pahasta.

16 He eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole.

17 Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus.

18 Niinkuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan;

Joh 17

Jeesus rukoili opetuslastensa puolesta, joihin mekin hänen ominaan tänään lukeudumme.

Uskon että Jeesuksen rukous ja tahto on tänään sama kuin se oli tuolloin rukousta lausuttaessa.

Hän on lähettänyt ja lähettää meidät edelleen maailmaan.

Hän ei lähetä meitä ilman varustusta, ilman tehtävän tarvitsemia lahjoja.

Tänään päätän tähän, parin viikon päästä tutustumme Danielin elämään ja siihen miten hän aikanaan laittoi lahjansa käyttöön.

Kertauksena:

1. ”Ajatusseula” Fil 4

Käytä seuraavaa ajatusseulaa.

'Sitten vielä, veljet, kaikki mikä on totta, mikä kunnioitettavaa ja oikeaa, mikä puhdasta, rakastettavaa ja hyvältä kuulostavaa, jos on jokin hyve ja jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa.'

Filippiläisille 4:8

2. Käytä talenttejasi

Omista ennekaikkea pelastus Jeesuksessa Kristuksessa.

Omista myös Jumalan lahjat itsellesi ja käytä niitä.

3. Tunnista vahvuutesi

Pohdi, kokeile, keskustele. ollet ole vielä tunnistanut vahvuuksiasi.

Kuten sanottua

Kun keskityt vahvuuksiisi suorituskykysi nousee 36%.

Vahvuuksiin keksittyminen vahvistaa myös niitä osa-alueita jotka ovat heikkoja.